

Műszakiak a népfrontban

A múlt évben jelentősen megnőtt a műszaki foglalkozási szakemberek tevékenysége a népfrontmozgalomban.

A városfejlesztési, városrendezési akciókban, vitákban, a tervek elkészítésében szinte tömegesen vesznek részt olyan műszakiak, akiknek egyrésze a népfronttal most találkozik először, és akiknek így nyílik lehetőségük a közösség ügyeivel foglalkozni.

Ha figyelembe vesszük az ország erőfeszítéseit a takarékosabb, jobb gazdálkodás elvének érvényesítéséért, akkor csak helyesebb lehet, hogy a népfrontbizottságok ki akarják venni részüket a közös munkából.

Néhol azonban találkozni még olyan állami vezetőkkel, beosztottakkal, akik komolytalannak tartják például egy objektum tervezését, egy kórház, iskola műszaki állagának felmérését társadalmi munkában, azzal a megokolással, hogy »mindezek csekély értékeket jelentenek, kár a fáradságért, a szervező munkáért«. Az ilyen és ehhez hasonló nézetek lebecsülik a lakosság kezdeményezését, a közösség ügyeiben való részvétel jelentőségét.

Vajon nem a népgazdaság terheinek könnyítését szolgálja-e az, amikor például a budapesti XVIII. kerületi népfront műszaki akcióbizottsága elkészítette egy 120 ágyas kórház beruházási programjának tervezetét, vagy ugyancsak itt egy úttörőtábor konyhaépületének átalakítási tervét? Nem követésre méltó, további serkentésre biztató feladat-e a népfrontbizottságok részére az, ami Csepelen, vagy Budafokon, a peremkerületekben történik? A csepeli népfrontbizottság a kerületben lakó műszakiak közül sokakat felkért arra, hogy vegyenek részt a XXI. kerületi Rákóczi tér, a kis Duna-part rendezésében. Budafokon a Hárossziget fejlesztésében való részvételre hívott a népfront, hogy az vájéjék pihenő-, üdülőkparkká. Mind a két helyen a felkért műszakiak a népfront első hívószavára jelentkeztek és szívesen vették és veszik ki részüket az ilyen jellegű feladatokból.

Senki nem állítja, hogy eszenzációs, vagy világot rengető tettekről van szó, de bizonyos, hogy — sok kicsi sokra megy alapon — jelentős hozzájárulások ezek az akciók a helyi gondok, bajok megoldásához. Mégis egyes hivatali szervek, tanácsi osztályok nem azt keresik, hogyan lehetne a társadalmi aktívák készségét, részvételét még inkább fokozni a társadalmi munkában, nem az élére állnak a munkának és szervezik a kezdeményezéseket, hanem inkább elveszik a jelentkezők kedvét és a jó kezdeményezéseket beelőlik a bürokrácia tengerébe.

A Hazafias Népfront XX. kerületi elnöksége több ízben kérte például a tanácsot, hogy jelöljön ki valakit, akivel koordinálni lehetne a társadalmi munkát. Hosszú ideig nem történt semmi. A kerületi tanácselnökhöz kellett fordulnia az elnökségnek, hogy intézkedés szülessék.

Tapasztalni azt is, hogy egyes helyeken olyan munkákat végeztetnek el társadalmi

munkában a műszakiakkal, amelyek feleslegesek, jelenleg nem időszerűek, a népgazdaságnak nincs rá fedezete. A IV. kerületben a népfront műszaki akcióbizottsága »besegített« a kerület közlekedési fejlesztési tervének elkészítésébe. Kiderült, teljesen feleslegesen, mert a kerület általános fejlesztési tervében azt nem vették figyelembe. A terv ugyan megvan, de a műszaki aktívák érdeklődésére, hogy azt mikor használják fel, mi a vélemény a tervről, nem tudnak közelebbit mondani.

A Hazafias Népfront budapesti elnökségét tájékoztatták az illetékes szervek arról, hogy Ady-ligeten autócampinget akarnak létesíteni és nagy segítséget jelentene, ha műszakiak társadalmi munkában elvégeznék a tervezést. Néhány fiatal műszaki el is vállalta a munkát (volt aki szabadsága alatt dolgozott a terven). Később derült ki, amikor már a tervek elkészültek, hogy a terület nem alkalmas campingre.

Budapestre vonatkozó újságcikkek				OSZTÁLYOZÁS	
Szerző:	Kovács János			Tárgy:	323.35(439)
Cím:	"Műszakiak a népfrontban"			Hely:	
Forrás:	Hazafias Népfront			Idő:	"1965"
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Személy	
	1965. márc. 27			Helyszám	

Mi ez, ha nem a társadalmi munkaerővel való pazarlás?!

Ilyen és ehhez hasonló jelenségek arra figyelmeztetik bizottságainkat, valamint a tanácsokat, hogy *nagyobb gonddal és felelősséggel, még nagyobb tervszerűséggel vegyék igénybe a társadalmunkban meglevő alkotó erőt.*

Szólni kell arról is, hogy még ma is találkozni olyan általánosító, túlzó nézetekkel, hogy *»a műszaki értelmiséget nehéz bevonni a népfrontmozgalomba«.* *»Nem érdekli a műszakiakat a politika«* — mondják. Sőt, voltak és vannak, akik úgy fogalmazzak: *»a műszakiak túl anyagiasak«.* *Sem az egyik, sem a másik nézet ilyen általánosításban nem fedi a tényeket.* Nem arról van szó, hogy nem voltak és jelenleg is ne lennének olyan műszakiak, akik szakmájukba begubózva élnek, tudomást sem véve a világban körülöttünk zajló eseményekről. De más rétegnél is vannak még jócskán olyanok, akik az *»én váram az én házam«* elvét vallva, élnek életüket, *távol a közügyektől.* Az is igaz, hogy egyre szűkül ez a tábor, s ha lassan is, fokozatosan is, de érdeklődést mutatnak társadalmunk problémái iránt. *A műszakiak példája is ezt mutatja.*

Jól tudjuk, hogy egyes műszakiak még tartózkodnak a nyílt politikai állásfoglalástól. De azt is tudjuk, hogy aki ma részt vesz a városfejlesztési vitákban, aki társadalmi munkában elkészíti egy iskola rekonstrukciós tervét, *az a szocializmus ügyéért cselekszik.*

A múlt évben csak Budapesten 60 millió forint értékű társadalmi munkát végeztek el a főváros lakói. Ebben jelentős szerepet vállaltak a műszaki értelmiségiek. Az önkéntesen végzett társadalmi munkának *nagyobb becsületet, elismerést kell, hogy teremtsünk.* Hiszen például azok a műszakiak, akik szabad idejükben azon fáradoznak, hogy még inkább szépüljön, gyorsabban fejlődjék szűkebb házuk, megérdemlik a közösség megbecsülését, elismerését.

Gaál Jenő,

a Hazafias Népfront
budapesti bizottságának tagja